

DOOR DE PYRENEEËN

MARC MAES

Langs de N-260

01	Comarca Alt Empordá, méér dan stranden	7
02	De comarca Garrotxa, land van de vulkanen	27
03	Comarca Ripollès, abdijen, legendes en natuur	47
04	Comarca Cerdanya, microklimaat van oost naar west	81
05	De comarca Alt Urgell	123
06	Comarca Pallars Sobirà, de vallei van de hoge Pyreneeën	141
07	De Pallars Jussà, reis naar de oorsprong	161
08	De comarca Alta Ribagorça: de authentieke Pyreneeën	185
09	De comarca Ribagorza - welkom in Aragón	210
10	Sobrarbe, poort tot het Parque Nacional de Ordesa y Monte Perdido	237
11	De Comarca Alto Gállego ademt de Pyreneeën	277

Colofon

ISBN 9789464775198
Copyright © Marc Maes

Auteur:
Marc Maes - Antwerpen

Ontwerp & opmaak:
info@bijdruk.be

Druk- & bindwerk:
www.gazelle.be

• Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in
een geautomatiseerd gegevens-
bestand, of openbaar gemaakt,
in enige vorm of op enige wijze,
hetzij elektronisch, mechanisch,
door fotokopieën, opnamen, of enige
andere manier, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de
rechthebbende.

• Cualquier forma de explotación de
esta obra, en especial su reproduc-
ción, distribución, comunicación
pública o transformación, solo puede
ser realizada con la autorización
de sus titulares (editor, autor), salvo
excepción prevista por la ley.

Inleiding

De N-260 is een weg die, gebruikmakend van bestaande lokale verbindingen, werd aangelegd om de Pyreneeën te doorkruisen. Het tracé met het statuut 'nationale weg' valt onder de bevoegdheid van de Dirección General de Carreteras.

Voor het noordoostelijk deel van Spanje is het dé hoofdverbinding tussen de mediterrane kust en het gebergte: van Portbou tot Sabiñánigo.

Omdat deze weg de rode draad is doorheen onze reizen naar Spanje, de kust en Pyreneeën, en dat sedert de jaren '80, leek dit "doe-boek" een passend eerbetoon aan de inspiratie die de N-260 biedt.

Reizigers kruisen de N-260 om op hun vakantiebestemming te geraken. Toeristen op zoek naar verhalen, lokale gebruiken en belevenissen, wandelingen, gastronomie en rust wanneer gewenst, vinden langs het ganse tracé hun gading.

Niet ten onrechte wordt de N-260 omschreven als 'la nacional de mil miradores' – de

route van duizend uitzichtpunten. Laat de N-260 je inspireren. Geniet van de kristalheldere riviertjes, de adembenemende natuur, de duizelingwekkende kloven en de Romaanse architectuur die zich langs en vlakbij de 'Eix Pirinenc' (of Eje Pirenaico) bevinden.

De N-260 doorkruist twee autonome regio's, drie provincies en niet minder dan elf comarca's . Dit boek volgt de indeling van die comarca's van oost naar west.

Per comarca vind je een overzicht van de belangrijkste toegangswegen. Elke comarca heeft zijn eigen karakter, landschap en klimaat.

Laat je niet afschrikken door het bochtige traject en de acht bergpassen maar neem de tijd om te genieten van de lokale cultuur en specialiteiten, de talrijke wandelingen en sportieve uitdagingen. Wij pikken al eens graag een wekelijkse markt mee, proeven van de streekproducten en genieten op de lokale feesten.

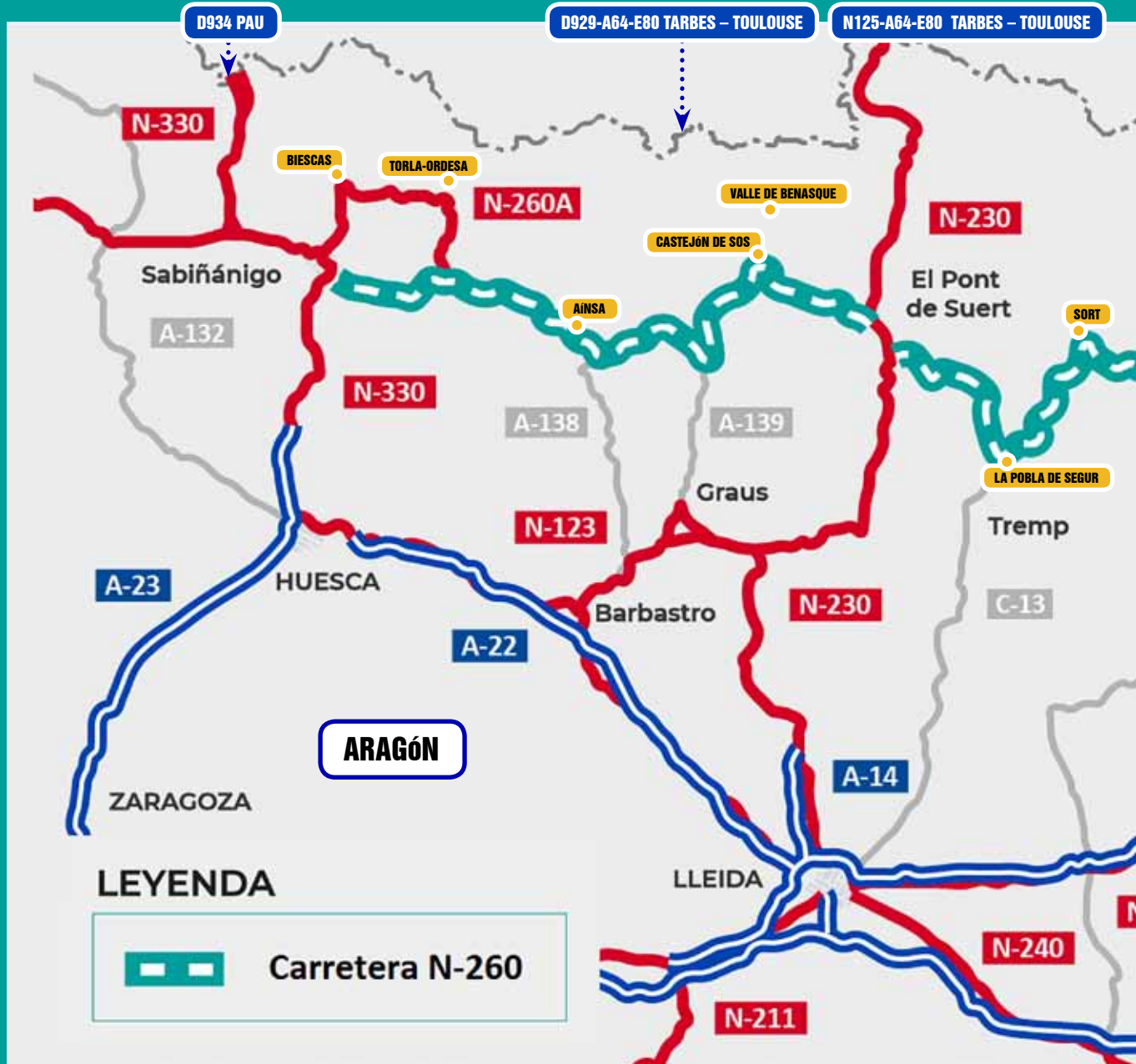
Stap in waar je wil!

Spelregels

- Respecteer de omgeving en het milieu, neem steeds je afval mee!
- Dit boek is een 'doe, kijk en geniet'-gids: de dorpen staan gerangschikt volgens hun kilometer-aanduiding op de N-260. Voor valleien wordt die aanduiding op de N-260 aangegeven als referentie.
- De QR-codes en web-links verwijzen naar relevante websites. Waar mogelijk worden de Engelstalige sites weergegeven. Alle praktische informatie wordt weergegeven in handige QR-codes.
- Wandelingen en trekking: neem voldoende water mee, draag aangepaste kledij en schoeisel. In het hooggebergte zijn er soms korte, hevige onweders.
- Op sommige plekken kan je pootjebaden of zwemmen. Deze worden aangeduid als "bassin".

Eje pirenaico N-260

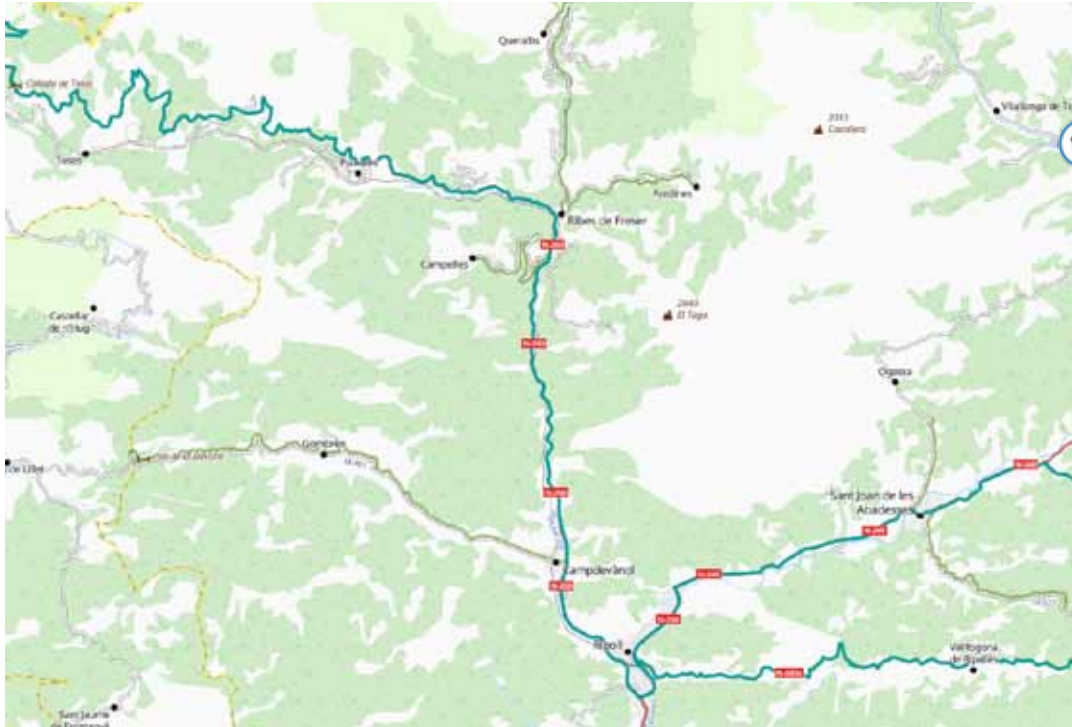
Comarca Ripollès: abdijen, legendes en natuur

De autonome regio Catalonië

Provincie: Gerona

De comarca Ripollès bestaat uit 19 gemeenten en telt iets méér dan 25.000 inwoners. Hoofdstad van de comarca is Ripoll – gelegen langs de spoorlijn die Barcelona met Frankrijk verbindt. Het natuurgebied Parc Natural de les Capçales del Ter i del Freser, met de vallei van Núria, is één van de toeristische trekpleisters, maar de regio staat ook bekend om zijn cultureel erfgoed. De Ripollès is ook een actieve comarca, met naast de 'traditionele' sporten niet minder dan drie 'vies verdes', fietsroutes op het tracé van vroegere spoorverbindingen of andere trage wegen. Met het oorsprongslabel 'producte del Ripollès' zet de regio de lokale producten op de gastronomische kaart.

Met de auto:

- Vanuit Frankrijk (A9 snelweg Le Boulou, luchthaven Perpignan) en de D115, via de Coll D'Ares en de C-38
- Vanuit Spanje: Barcelona, C-17 richting Vic-Puigcerdà. Vanuit Girona de A26 en de N-260

Luchthavens:

- Aeroport de Girona, 75 kilometer (A26 en N-260) en TEISA-busdienst
- Aeroport de Barcelona El Prat, 110 kilometer

Met de trein:

- Vanuit Frankrijk – aansluiting La Tour de Carol op Rodalies(Renfe) lijn 3
- Vanuit Barcelona en de comarca Cerdanya: Rodalies(Renfe) lijn 3

Busdiensten:

- TEISA-bus vanuit Barcelona, Girona, Vic, Olot, Puigcerdà / Llívia y Prats de Molló en lokale verbindingen (L2) tussen Olot en Ripoll, en de vallei Vallfogona
- Andere verbindingen in de comarca: Autocars Mir en Alsa-bus, met lokale (naar Ribes de Freser en Campdevànol) en regionale buslijnen (de dorpen van de Vall de Ribes maar ook naar La Molina en Puigcerdà in de comarca Cerdanya)

In het kader van het meer alternatieve Terra Gollut festival (eind september – begin oktober) zijn er vertoningen in theaters en zaaltjes in Ripoll, Queralbs, Campdevànol, San Joan de les Abadesses en Planoles. Het Terra Gollut filmfestival (eerste editie was in 2020) focust op de sociaal engagement in de cinema en wil tegelijk aan cultuurspreiding doen in de afgelegen dorpen in de Pyreneeën. Ook hier worden verdienstelijke films beloond met een premie.

DOEN: Dé absolute attractie van Ribes de Freser is het tandradspoor naar de Vall de Núria. Deze in 1931 geopende verbinding tussen Ribes en Núria bracht oorspronkelijk bedevaarders naar het hooggelegen klooster.

Vandaag brengt de tandradbaan zo'n 40.000 toeristen per jaar in iets minder dan 40 minuten van Ribes Enllaç (het station waar je met de trein vanuit Barcelona en Puigcerda aankomt) of vanuit het centrum (Ribes Vila) naar Núria. Parking bij het station van Ribes Vila is gratis, je kan meteen ook het museum van de tandradbaan (gratis) bezoeken. Alle info vind je op: www.valdeNúria.cat/en/summer/

QR: Vall de Núria tandradspoor.

Tijdens de rit naar de Vall de Núria ontdek je prachtige hoekjes en ravijnen, in de diepte zie je wandelaars die de tocht (via de Camí Vell) te voet maken.

Eens boven zie je meteen het statige klooster met basiliek ter ere van de Virgen de Núria waar nog dagelijks erediensten plaatsvinden. Ooit een bedevaartsoord,

is de Vall de Núria nu een plek waar je kan kennismaken met de diverse aspecten van het hooggebergte. Voor elk wat wils: met de kabelbaan naar 2126 meter en genieten van het uitzicht bij de Albergue del Pic de l'Àliga, peddelen met bootjes op het stuwmeer, en uiteraard een uitgebreid netwerk van wandelroutes.

Een mooi uitzicht op de vallei heb je vanaf de Mirador de la Creu d'en Riba; die bevindt zich aan de zuidkant van het meertje. Vertrek aan het kloostergebouw/hotel en loop rechts langs de oever van het meer. Aan de dam rechts (wegwijzer) en je ziet de mirador voor je. (heen en terug 2 km).

Tijdens het winterseizoen biedt Vall de Núria vier skiliften en elf verschillende afdalingen, goed voor 7 kilometer pistes.

Een deel van het voormalige klooster wordt ingenomen door het Hotel Vall de Núria: een luxueuze combinatie van hotelkamers en appartementen omgeven door toppen van 3000 meter.

KM 130: Tandradspoor Vall de Núria

Vall de Núria
tandradspoor

fungeert als toeristische motor voor de gemeente. Met een overzichtelijke (maar ééntalig Catalaanse) website (<http://turisme.isovol.cat/index.html>) brengt het centrum de belangrijkste toeristische plekken in beeld.

ETEN EN SLAPEN: Een volledig overzicht op: <http://turisme.isovol.cat/serveis.html>

FESTA MAJOR: In Isòvol (laatste weekend september), Olopte, feest van Sant Pere (eind juni) en All op 15 augustus.

ZIEN: Een absolute must en de moeite waard om even af te wijken van de N-260 zijn de 'badlands van Catalonië' of Esteregalls van Isòvol. Laat je wagen op de parking achter de begraafplaats van All (N-260 net voorbij km 190, rechts). Een bewegwijzerde route van minder dan twee kilometer voert je rond in het okergele landschap. De wandeling voert langs trappen en vlonderbruggetjes en is nergens moeilijk. Hier en daar staan ook rustbanken.

Het gebied van de Esterregals is een combinatie van heuvels en door de riu Segre uitgeslepen kloven. Het landschap werd ook vorm gegeven in de 2de eeuw voor Christus, toen de Romeinen er aan goudwinning deden.

ZIEN: Neem in All, net na km 190, de landweg links richting riu Segre. Na enkele minuten bereik je de oever en zoek je een plekje voor de wagen. Je bent in de Reserva Natural del riu Segre. Een wandelpad door deze biotoop brengt je stroomafwaarts langs een picknickplek en de Palanca del riu Segre, een metalen hangbrug die voor de verbinding zorgt tussen de dorpjes All en Savana-

stre. Ook aan de overzijde is er plaats om even uit te rusten en te picknicken aan de oevers van de Segre.

Ga je links voor de hangbrug verder stroomafwaarts dan wandel je in enkele minuten langs de riu Segre naar de Ermita de Quadres, een voormalig pelgrimshospitaal op de weg naar Santiago de Compostella.

DORP VAN LEGENDEN:

Enkele plaatsen in Isòvol verwijzen naar legenden uit het verleden. Zo is er de legende van de Pont del Diable (aan de N-260 km 193 met een kleine parking aan de riu Segre). Het verhaal gaat over het meisje Poneta dat dagelijks water haalde uit de Segre. Door onverwachte stijgingen van het waterpeil gebeurden er jaarlijks ongevallen. Omdat ze niet hetzelfde lot wilde ondergaan sloot ze een pact met de duivel. Nog voor het kraaien van de eerste haan zou de duivel een brug bouwen over de Segre en moest Poneta haar ziel afstaan. Maar Poneta zorgde voor fakkels nabij de kippenhokken waardoor de hanen niet kraaiden – de brug was intussen wel gebouwd, maar haar ziel kon ze behouden.

In de badlands van Esteregalls is er de legende (12de eeuw) van Aldonca Rossa, een meisje dat kippen verkocht op de markt in Puigcerdà. Onderweg ontmoette ze de heks Juanga, die haar voorstelde om afstand te doen van haar geloof – ze zou dan kunnen vliegen en over magische krachten beschikken. Zo gezegd zo gedaan en Aldonca, de "bruixeta de Bellver" (heksje van Bellver) kon samen met de andere heksen door de vallei vliegen. Tegelijk verzorgde ze ook zieke inwoners met geneeskrachtige kruiden. Ze werd uiteindelijk door de Inquisitie veroordeeld voor hekserij – niet tot de brandstapel, wél om haar magische krachten en kennis van kruiden ten dienste te stellen van de bevolking.

Isòvol toerisme

Esterregals toerisme

Horeca

**De comarca Pallars Sobirà,
de vallei van de hoge Pyreneeën**

De autonome regio Catalonië

Provincie: Lleida

De Pallars Sobirà is een van de grootste comarca's van Catalonië maar ook een van de minst bewoonde regio's. Precies daardoor kregen fauna en flora alle kansen en maken ze het aantrekkingspunt van de regio uit. Het grootste deel van de comarca bestaat uit beschermd natuurgebied met als uitschieters het Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici en het Parc Natural de l'Alt Pirineu. Met de Pica D'Estats heeft de Pallars Sobirà de hoogste (3143) bergtop van Catalonië in huis. In totaal bestaat de comarca uit niet minder dan 135 bergdorpjes en gehuchten in de valleien langs de Noguera Pallaresa. Ze zijn administratief gegroepeerd in 15 gemeenten.

Met de auto:

- Vanuit Frankrijk: Toulouse A64 tot St Gaudens, dan de N125 – vanaf de Spaanse grens de N-230 naar Vielha en dan via de C-28
- Vanuit Vall d'Aran, via de Port de Bonaigua en de C-28
- Vanuit Barcelona/Tarragona via de C-14 en de N-260
- Vanuit Lleida via de C-13

Luchthavens:

- Luchthaven Toulouse Blagnac – autostrade A64 tot St Gaudens, dan de N125 vanaf de Spaanse grens de N-230 naar Vielha en dan via de C-28
- Barcelona en Tarragona via de C-14 en de N-260

Met de trein:

Er is geen rechtstreekse treinverbinding met Sort, maar vanuit Lleida is er de Tren dels Llacs naar La Pobla de Segur met busverbindingen naar Sort en andere dorpen in de comarca.

Met de bus:

Het busbedrijf Alsa staat in voor een rechtstreekse verbinding met Barcelona (reken op 3 uur) en Lleida. Daarnaast verzorgt Alsa ook openbaar vervoer in de comarca zelf. (www.alsa.es/). Alle dorpjes op het tracé tussen La Seu D'Urgell en Sort worden bediend door een dagelijkse busverbinding: Passem el Cantó, info en reservatie via (+34) 689 495 777

Met de taxi:

In de ganse regio zijn taxibedrijven actief die verplaatsingen verzorgen aan forfait-tarieven – de overheid heeft ook een netwerk van "transport on demand" (Transport a la demanda) uitgewerkt waar je 24 u vooraf een rit kan reserveren. Info op <https://otpallarssobira.wordpress.com/bus/>

KM 308: De likeurfabriek Portet maakt de échte Ratafia dels Raiers

KM 308: La Pobla de Segur raiers

optocht met de vuurtoortsen op de kalender zette. De 40 lokale verenigingen zijn de motor voor de samenleving: muziek, de 'raiers', sport, opleiding en recreatie – iedereen in het dorp is wel lid van één of andere vereniging – en die verenigingen worden volop ondersteund door de overheid, lokaal en bovenlokaal.

REUS: Ribera, naar de legende van een herder die de maagd Maria ontmoette aan de rivier. Miquel, een reus in raier-kledij, refereert ook naar de San Miquel kerk en het gelijknamige klooster, 3 km buiten la Pobla de Segur.

DOEN: Tijdens het eerste weekend van juli vindt op zondag de Diada de los Raiers plaats: een eerbetoon aan het beroep van de raiers en een bij uitstek toeristische attractie waaraan talrijke plaatselijke verenigingen deelnemen.

RAIERS:

Vóór de komst van de stuwdammen op de bergrivieren werd het hout uit de bergen via de rivier vervoerd. Boomstammen werden gekapt in de bergen en dan, samengebonden tot vlotten (de 'rais'), via de Noguera Pallaresa, de Noguera Ribagorçana, de Riu Segre en uiteindelijk de Ebro, naar Lleida en Tortosa vervoerd.

Het waren de "raiers" die voor het vervoer van het hout instonden – een beroep dat via afstamming werd doorgegeven, niet iedereen kon zomaar 'raier' worden... Wanneer het hout op bestemming afgeleverd was trokken de raiers te voet terug naar het hooggebergte voor een volgende reis.

Door de aanleg van stuwmuren op het traject en de komst van vrachtwagens, werd het beroep van 'raier' een traditie, en maakt vandaag deel uit van het 'drijvend erfgoed' van de provincie.

TIP: In La Besurta, aan de bron van de Ésera, vertrekt de wandel/fietsroute camino del Ésera: 35 km stroomafwaarts langs de gelijknamige rivier tot in Castejón de Sos en El Run. De route is opgesplitst in 7 etappes en vanuit Benasque zijn er 6 busdiensten naar La Besurta (de weg is ter hoogte van het hotel in het hoogseizoen enkel toegankelijk voor de bus). Vanaf Cerler is de route, die steeds verder afdaalt langs de Ésera, ook uitermate geschikt voor families, zelfs met kinderwagens.

ZIEN: De Forau D'Aigualluts: een populaire en toegankelijke wandeling met de familie naar een spectaculaire site aan de voet van het Aneto-massief.

Je staat er letterlijk tussen de drieduizenders met de Aneto, de Maladeta en de Pico Russel. Het smeltwater van de Aneto verdwijnt hier ondergronds en vormt in de Vall D'Aran de bron van de stroom de Garonne die bij Bordeaux in de Atlantische Ocean uitmondt. Iets voorbij de waterval heb je een grote hoogvlakte, de Plan d'Aigualluts: een prima plekje om even tot rust te komen tussen de drieduizenders, in het zicht van de Aneto, met 3404 m de hoogste berg in de Pyreneeën.

REUZEN: Geen reuzen maar Cabezudos (capgrossos): de hoofden van de reuzen Morico en Yaya worden tijdens de fiesta mayor in een stoet megedragen.

FIESTA MAYOR: 14 september en daaropvolgende dagen. In het oude stadsgedeelte is er theater, optochten, folklore en speciale gastronomie, dit alles ter ere van het Heilig Kruis (Santa Cruz).

DOEN: De beste manier om Aínsa en de rijke geschiedenis van de stad te leren kennen is een gegidste rondleiding. Die begint in het Castillo Fortaleza, het kasteel van Aínsa, dat uitkijkt over het Mediano stuwmeer en de uitgestrekte Fueva Baja vallei. Je kan je wagen achterlaten op de ruime openbare parking achter het kasteel, bereikbaar via de Calle de Abajo.

De bekendste toren van het kasteel dateert uit de 11de eeuw: de Torre del Homenaje werd gebouwd op de resten van een Arabisch fort en de omwalling diende als schuilplaats voor de inwoners van Aínsa.

In het fort staat ook een houtvlot als herinnering aan het ambacht van de 'raiers' die door de aanleg van de stuwmeren en dammen hun hout niet meer via de rio Cinca konden transporteren naar Zaragoza en Tortosa.

TIP: Elk jaar, op de zondag dichtst bij 22 mei, wordt met de 'Fiesta de los Nabatas' deze 17de eeuwse traditie herdacht met een vloten(nabatas)-tocht van Laspuña naar Aínsa over een traject van 11 kilometer op de rio Cinca. De deelnemers dragen traditionele klederdracht en net als in La Poblade de Segur vindt er ook hier een groot volksfeest plaats.

Als we de omwalling verlaten bereiken we via de Plaza Castillo de Plaza Mayor met talrijke standjes en eethuizen. De plaza geeft uit op het gemeentehuis van Aínsa. Via een korte doorgang links komen we in de Calle Santa Cruz – net als de parallel lopende Calle Mayor een smal gezellig straatje met winkeltjes. In de Calle Santa Cruz bevindt zich de parochiekerk van Santa Maria, die net als het kasteel, beschermd is als nationaal monument. Iets verder, is de Plaza San Salvador de grens van de oorspronkelijke oude stad en de tweede omwalling.

Daar bevindt zich het Museo de Oficios y Artes Tradicionales – in het Casa Latorre wordt een indrukwekkende etnografische collectie gebruiksvoorwerpen en ambachten tentoongesteld. Zo is er een smidse, een schrijnwerkerij en een textielweverij. Het museum is in juli en augustus dagelijks open van 18:00-21:00 u en echt een bezoekje waard.

Iets verder, in de vroegere joodse wijk Calle Portal de Abajo bevindt zich, in privé-eigendom, een 14de-eeuwse Joodse badruimte. Die mikvé werd gebruikt voor rituele baden bij religieuze gebeurtenissen. De mikvé is bijzonder goed bewaard in de keldergewelven van de woning en kan enkel tijdens de gegidste rondleiding bezocht worden.

Als we vanuit het oude centrum richting rio Cinca wandelen zien we de Romaanse kerk van Santa Maria – gebouwd in de 12de en 13de eeuw is het één van de meest opvallende religieuze bouwwerken in de Sobrarbe.

L'Aínsa Toerisme

Logies

Eten

Hotel Meson Aínsa

KM 504: Biescas Arco de Piedrafita

DOOR DE GÁLLEGO-VALLEI NAAR SABINÁNIGO

• OROS BAJO EN OROS ALTO

Twee kleine dorpjes op een boogscheut van het centrum van Biescas. Prettig detail: in tegenstelling tot wat je zou verwachten ligt Oros Bajo net iets hoger dan Oros Alto.

Te voet: Vanuit Biescas neem je de Calle Mayor en dan rechts de Calle Preciados – over het bruggetje zie je links de waterkrachtcentrale van Biescas. Over het riviertje neem je aan de eerste grote kruising de weg rechts, de GR16 richting Oros Alto. We steken de (in de zomer uitgedroogde) rio Sia over en doorkruisen het dorpje Oros Alto dat we licht bergopwaarts verlaten richting Oros Bajo. Reken voor de wandeling vanuit Biescas een kleine twee uur (enkel).

Met de wagen: Vertrek van het toerismebureau rechts en neem de weg zuidwaarts langs de rio Gállego – die voert van Oros Alto naar Oros Bajo. Neem bij het binnenkomen van het dorpje, vlak voorbij de Santa Eulalia-kerk, de weg rechts – die voert naar drie parkings (in de zomermaanden en tijdens weekends kan het er wel druk zijn) vanwaar je de korte wandeling naar de waterval kan beginnen.

BASSIN: De waterval van Oros Bajo (cascada D'Os Lucas) – een mooie uitstap voor de ganse familie.

... Aan de zuidkant van Oros Bajo lopen we naast de het bergriiviertje Barranco D'Os Lucas stroomopwaarts. Na de stuwdam is het nog een kleine kilometer naar de 30 meter hoge waterval. Onderweg zie je mooie plekjes om te pootjebaden en te genieten van de natuur.

We verlaten Biescas en nemen terug de N-260 voor het laatste traject van de “Eje Pirenaico” naar Sabinánigo

• ESCUER BAIXO (KM 509)

Bij het begin van vorige eeuw werd het ganse dorp, een deelgemeente van Biescas, een halve kilometer verhuisd naar zijn huidige plek, bij de N-260. Een deel van de inwoners besloten naar de vlakte (groententeelt en betere verbindingen) van de rio Gállego te verhuizen. In het oude dorpsgedeelte, Escuer Alto (of Viejo), blijven enkel de ruïnes van de 15de eeuwse versterkte toren als een stille getuige achter.

SLAPEN: In Escuer kan je terecht in Aparthotel Puértolas, naast de N-260. Tel: (+34) 650 410 952 en in de gastenverblijven van Borda Os Pericos, twee authentieke bordas met capaciteit van 8 tot 10 personen. Tel: (+34) 620 540 584.

FIESTA MAYOR: 24 augustus.

DOEN: Tussen Biescas en Escuer loopt een mooi, niet al te moeilijk wandeltracé dat over een lengte van 14 kilometer langs enkele bezienswaardigheden in de buurt loopt. Laat je wagen achter in de buurt van de Avenida del Manzano, vlak naast de N-260 richting Sabiñánigo.

Aan de overkant van de N-260 zie je een klein weggetje richting de Barranco de Aras. Al snel komen we de rood/witte markeringen van de GR15 tegen die nemen we links en komen aan de barranco. Hier splitst de route – rechts gaat het de hoogte in richting Aso de Sobremonte. Wij kiezen voor de weg over de dam van de Aras en dalen dan (regionale wandelweg HU 196 – geel/wit) links af richting de vallei.

KM 480: Yebra de Basa - Pozo Nevero

uitstap voor de ganse familie (niet geschikt voor rolwagens) – licht stijgend tot aan het klooster, de bron en refugio van Santa Orosia. Onderweg passeren we talrijke kleine grotkloostertjes en (bij de Ermita de la Cueva en San Cornelio, na 3.6 km) een mooie waterval, “El Chorro”. Spectaculaire uitzichten op de vallei, de watervallen en de omliggende bergen. Reken op 12 km en zo’n 7 uur wandelen heen en terug. Neem voldoende proviand en water mee.

Wil je (een deel van) het traject met de auto afleggen dan dien je een vignet te kopen in de plaatselijke horreca of in het gemeentehuis. Op 25 juni (processie) heb je geen vignet nodig.

SPORT: Yebra de Basa beschikt over een buitenzwembad (juli-augustus) en omnisport-terreinen, een fitness

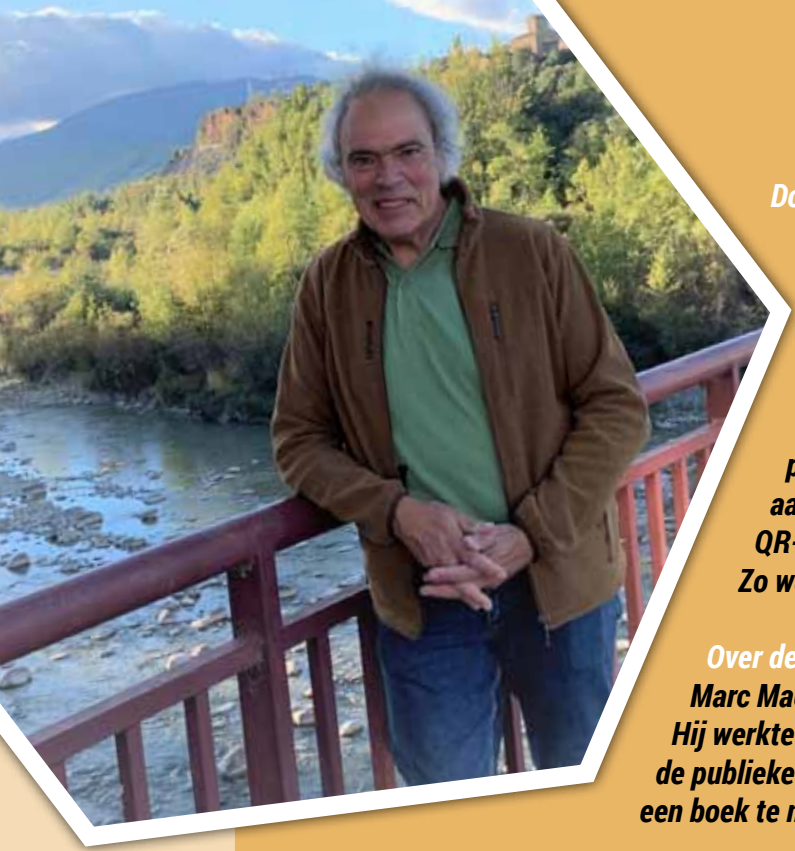
Yebra de Basa
Toerisme

KM 480: Yebra de Basa Cascada el Chorro

parcours en een kinderspeeltuin. In de rio Basa kan je op forel vissen (info: gemeentehuis Yebra de Basa)

QR: Yebra de Basa toerisme.

***Door de Pyreneeën – Langs de N-260 is geen leesboek maar een ‘doe-boek’.
En dat voor iedereen die op zoek is naar een alternatief voor de gekende
vakantiebestemmingen in Spanje en Frankrijk.***

‘Door de Pyreneeën’ is letterlijk te nemen, van oost naar west.

***Méér dan 200 interviews ter plaatse vormden de basis voor de mooiste
plekjes in dit boek. Alle dorpjes staan gerangschikt op kilometer-
aanduiding. Alle praktische informatie wordt weergegeven in handige
QR-codes. De ruim 200 foto’s in het boek zijn alvast een voorsmaakje.
Zo weet je meteen wat er in de buurt te beleven en te genieten valt.***

Over de auteur:

***Marc Maes is journalist/publicist, gevestigd in Antwerpen, België.
Hij werkte voor diverse media (nationale en internationale nieuwspublicaties en
de publieke radio-omroep) van 1983 tot 2020. Al die tijd groeide het plan om “ooit”
een boek te maken over de N-260... een passie die werkelijkheid werd.***

Contact: mmpress@telenet.be